

És una activitat formativa com molt distesa, no? Són uns quants dies de poder reflexionar, de sentir gent no experta en el tema de la pel·lícula i poder debatre i compartir experiències, bàsicament.

El cicle, com a professor, pot ajudar precisament a això: a veure per una banda a l'intercanvi d'experiències que es dóna d'alguna forma a partir dels comentaris que es fan a la tertúlia posterior, podríem dir-ho així.

També t'ajuda a vegades perquè si ets mestre vas fent feina, vas fent camí, però no saps ben bé si el fas bé, si el fas malament. És una manera de dir, ostres, no estic sola, no?

Home, jo crec que les reflexions t'ajuden a dos coses: primera, a que coses que tu fas, reforçar que no està malament que les facis, i *a lo millor* a descartar algunes altres. O sigui que de fet, li deu ajudar a tothom.

Per exemple, per la diversitat de pel·lícules que ens han posat, doncs que les mirades, els enfocaments en relació a educació són molt diverses. Que hi ha molts llocs del món en què es fan coses molt diferents, però que totes tenen el mateix sentit que és educar.

M'he apuntat al cicle perquè m'interessa molt l'educació dels meus fills petits. Aleshores, crec que la visió des del mestre la tenim poc treballada, com a pares. I aquí m'ha ajudat moltíssim a veure diferents aspectes que a més no tenia en compte.

Després dels cinc dies de ser-hi em sento molt privilegiada. Ha estat un curs diferent de tots els que havia fet a la meua vida, i mira que n'he fet. Era de suposar que en Carles Capdevila quan engegava això sabia molt bé el que es portava entre mans. El cine és un recurs excel·lent perquè les persones pensem, ens emocionem, parlem, dialoguem i això és el que hem estat fent amb molt de gust.

Us vull agrair que aquesta setmana he après molt. Hem aconseguit crear una mena de secta estranya aquí, hem creat relacions, ens hem anat coneixent més o menys i hem estat impactats per cinc molt bones pel·lícules, per la saviesa de cinc molt bons experts en educació i hem après moltes coses.